Lw -இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு
27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b | 1

– Save This Page as a PDF–

இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு 27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b நிசான் மாதம் பதினைந்தாம் நாளான வெள்ளிக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்கு

இயேசுவின் மரணத்துடன் நிகழ்ந்த அடையாளங்கள்: இயேசுவின் மரணத்தின்போது நிகழ்ந்த அந்த ஆறு அடையாளங்கள் யாவை? கடவுளுக்கும் மனிதகுலத்திற்கும் இடையிலான உறவை மீட்டெடுக்க இயேசுவின் பலி ஏன் அவசியமாக இருந்தது? இயேசுவின் மரணத்தின்போது, தேவாலயத்தில் ‘மிகவும் பரிசுத்தமான இடத்திற்கு’ (Most Holy Place) செல்லும் திரையின் கிழிந்த நிகழ்வு எதைக் குறிக்கிறது?

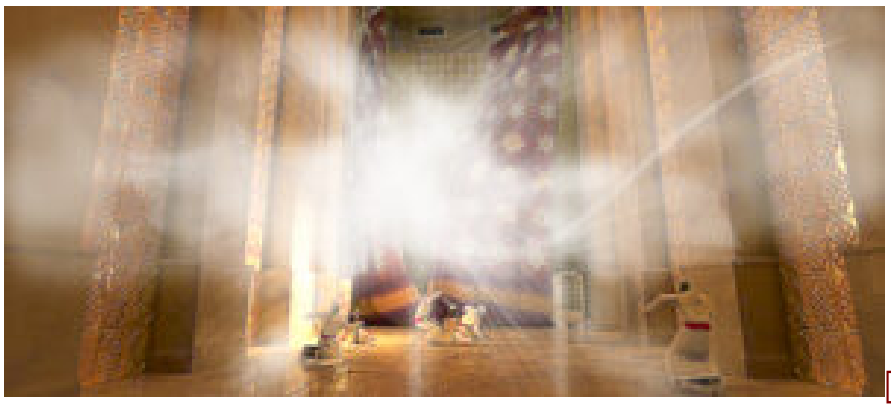
சிந்தனைக்கு: முதலாம் நூற்றாண்டில் நிகழ்ந்த இந்த அடையாளங்களைப் பற்றி நீங்கள் என்ன நினைக்கிறீர்கள்? இன்று கடவுள் உங்களுக்கு என்னென்ன அடையாளங்களைக் காட்டுகிறார்? (அவற்றைக் கண்ட பிறகு) நீங்கள் சாக்குப்போக்கு சொல்ல இடமே இல்லை என்று கூறலாமா? (ரோமர் 1:19-20). கடவுளை (அதோனாய் – ADONAI) ஒரு ‘தந்தை’ (Daddy) என்று கருதும் எண்ணம் உங்களுக்கு எப்படித் தோன்றுகிறது? இது உங்களை அவருக்கு நெருக்கமாக்குகிறதா, அல்லது ஏதோ ஒரு வகையில் சங்கடப்படுத்துகிறதா? உங்களுக்காகவே அந்தத் திரை இப்போது கிழிந்திருக்கிறது. உங்கள் பரலோகத் தந்தையிடம் உங்களுக்குக் கிடைத்துள்ள இந்தத் தடையற்ற அணுகுமுறையை நீங்கள் எவ்வளவு அடிக்கடி பயன்படுத்திக் கொள்கிறீர்கள்? கிறிஸ்துவினுடைய மரணம் மற்றும் உயிர்த்தெழுதலின் முக்கியத்துவத்தை, ஒரு நண்பருடன் காபி அருந்திக்கொண்டிருக்கும்போது, விசுவாசியாக இல்லாத ஒருவருக்கு உங்களால் விளக்க முடியுமா? இதைப் பயிற்சி செய்து பாருங்கள், ஒருவேளை உங்களுக்கு அத்தகைய வாய்ப்பு கிடைக்கலாம்.

மெசியாவிலும், விசுவாசத்தின் மூலமாகவும் நாம் கடவுளிடம்

Lw -இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு 27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b | 2

(அதோனாய்) முழு சுதந்திரத்துடனும் நம்பிக்கையுடனும் அணுக முடியும் (எபேசியர் 3:12).

இயேசு தம் தலையைக் குனிந்தார். முள்முடி அப்படியே உறுதியாகத் தொங்கிக்கொண்டிருந்தது. அவர் உணர்விழக்கத் தொடங்கினார். அவருடைய கழுத்துத் தசைகள் தளர்ந்தன. உடல் முன்னோக்கிச் சரிந்ததால், கழுத்தும் தோள்களும் சிலுவையிலிருந்து விலகின. மணிக்கட்டுகளிலும் குதிகால்களிலும் அறையப்பட்ட ஆணிகள் மட்டுமே அவரைச் சிலுவையில் தாங்கி நின்றன.1622 இதன் விளைவாக, இயேசுவின் மரணத்தின்போது ஆறு அடையாளங்கள் நிகழ்ந்தன.



முதலாவதாக, அந்தத்
தருணத்தில் தேவாலயத்தின் திரை (எபிரேய மொழியில்: பரோகெத்) மேலிருந்து கீழ்வரை இரண்டாகக் கிழிந்தது (மத்தேயு 27:51அ; மாற்கு 15:38; லூக்கா 23:45ஆ). இது, எருசலேம் தேவாலயத்தில் உடன்படிக்கைப் பெட்டியும் கிருபாசனமும் வைக்கப்பட்டிருந்த ‘மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும்’, ‘பரிசுத்த ஸ்தலத்தையும்’ பிரிக்கும் திரையாக இருந்தது. இன்றும் கூட, பண்டைய தேவாலய அமைப்பின் பல கூறுகளை நவீன ஜெப ஆலயங்களில் (synagogues) காண முடிகிறது. மேற்கத்திய நாடுகளில் உள்ள ஜெப ஆலயங்களில், உடன்படிக்கைப் பெட்டியைப் போன்ற பேழை வைக்கப்படும் இடம், பொதுவாகக் கட்டிடத்தின் கிழக்குப்பகுதியில் ஒரு மேடையின் (Bema) மீது அமைந்திருக்கும். இது மெசியாவைப் பற்றிய நம்பிக்கையின் மையமான எருசலேம் நகரத்தை நினைவூட்டுகிறது. இந்த நவீன பேழை (ஒரு பெரிய அலமாரி) ஒன்று அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட தோரா சுருள்களைக் கொண்டுள்ளது. இந்தப் பேழையின் கதவுகளுக்கும் சுருள்களுக்கும் இடையில் ஒரு திரை உள்ளது; இது இன்றும் பரோகெத்

Lw -இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு
27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b | 3

என்றே அழைக்கப்படுகிறது. இது பண்டைய பரிசுத்த தேவாலயத்தில் இருந்த பிரம்மாண்டமான திரையை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. தேவாலயத்தின் பிரம்மாண்டமும் அதன் உட்பொருட்களும் யூத இலக்கியங்களில் விரிவாகப் பதிவு செய்யப்பட்டுள்ளன. மகா பரிசுத்த ஸ்தலத்திற்கு முன்னால் இருந்த முதன்மையான *பரோகெத்* சுமார் 60 அடி உயரமும் 30 அடி அகலமும் கொண்டிருந்ததாகக் கூறப்படுகிறது. இது நான்கு நிறங்களைக் கொண்ட இழைகளால் (மெல்லிய சணல், நீலம், சிவப்பு மற்றும் ஊதா) நெய்யப்பட்டிருந்தது. இது 72 சதுரங்களைக் கொண்ட அமைப்பைக் கொண்டிருந்தது, மேலும் ஒரு மனிதனின் உள்ளங்கையின் தடிமன் கொண்டதாக இருந்தது. எனவே, இந்தத் திரையைக் கையாள்வதற்கு 300 ஆசாரியர்கள் தேவைப்பட்டனர் என்ற குறிப்பு (யோமா 54அ; கெதுவோத் 106அ) ஒரு கலைநயமிக்க மிகைப்படுத்தலாக இருக்கலாம் (அல்லது இல்லாமலும் இருக்கலாம்).1623 இது, ஏதோ பரலோகத்தின் கரங்கள் அந்தத் திரையைப் பிடித்துக்கொண்டு, அந்தத் தருணத்திற்காகக் காத்திருந்தது போல இருந்தது. எந்தத் தாமதமும் இல்லை, எந்தத் தயக்கமும் இல்லை; தேவன் அந்தத் தடையை நீக்கிவிட்டார்.

எனவே, விசுவாசிக்கும் ஒருவருக்கும் ஆண்டவராகிய இறைவனின் (ADONAI) சிங்காசனத்திற்கும் இடையே இனி எந்தப் பிரிவும் இல்லை; நாம் அவரை நோக்கி, “அப்பா, பிதாவே” என்று கூப்பிடுகிறோம் (ரோமர் 8:15b). ‘அப்பா’ என்பது அரமேய மொழியில் ‘தந்தை’ என்பதைக் குறிக்கும் ஒரு அன்பான, நெருக்கமான சொல்; இது பாசம், மென்மை, சார்ந்திருத்தல் மற்றும் பயம் அல்லது கவலை அறவே இல்லாத ஒரு நிலையை உணர்த்துகிறது. இன்றைய மொழியில் இதைக் குறிக்க ‘அப்பா’ அல்லது ‘டாடி’ (daddy/papa) போன்ற சொற்களைப் பயன்படுத்தலாம். இப்போது நமக்கு அவரிடம் நேரடி அணுகுதல் இருப்பதால், குழந்தைகள் தங்கள் பூமிக்குரிய தந்தையை அழைப்பது போலவே, நாமும் அவரை “அப்பா” என்று அழைக்க முடியும். நாம் அவருடைய தத்தெடுக்கப்பட்ட பிள்ளைகள் (இணைப்பைக் காண Bw – ஐக் கிளிக் செய்யவும் விசுவாசத்தின் தருணத்தில் தேவன் நமக்காகச் செய்யும் காரியங்கள் குறித்த கூடுதல் தகவலுக்கு இங்கே சொடுக்கவும்); இயேசு கிறிஸ்துவின் (Yeshua Ha’Meshiach) மூலமாக பிதாவாகிய தேவனிடம் நமக்கு நேரடி அணுகுதல் உண்டு.

Lw -இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு
27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b | 4

தேவன் மனிதகுலத்திற்காக இந்த ஒப்புரவாதலைச் செய்து முடித்தார். தேவாலயத்தின் திரை மேலிருந்து கீழ்வரை இரண்டாகக் கிழிந்தபோது, அது நம் உறவில் ஏற்பட்ட ஒரு மாற்றத்தைக் குறித்தது; அதாவது, பகைமையும் அந்நியத்தன்மையும் நீக்கப்பட்டு, அதற்குப் பதிலாக அமைதியும் ஐக்கியமும் உருவாயின. நாம் தேவனுக்குப் பகைவர்களாக இருந்தபோதே, அவருடைய குமாரனின் மரணத்தின் மூலம் அவருடன் ஒப்புரவாக்கப்பட்டோம் என்றால், இப்போது ஒப்புரவாக்கப்பட்ட நிலையில், அவருடைய ஜீவனால் நாம் இன்னும் அதிகமாக இரட்சிக்கப்படுவோம் என்பது உறுதி (ரோமர் 5:10)!

இதன் பொருள் தேவன் மாறுகிறார் என்பதல்ல. அவர் எப்போதும் மனிதகுலத்தின் மீது அன்பு கொண்டிருந்தார். அவர் ஏற்கனவே கொண்டிருந்த அந்த அன்பையும் இரக்கத்தையும் வெளிப்படுத்த அவருக்கு ஒரு நீதியான அடிப்படை தேவைப்பட்டது. எனவே, தேவன் மாறுகிறார் என்று அர்த்தமல்ல; அதே சமயம், சிலுவைக்கு முன்பே தேவன் நம்முடன் ஒப்புரவாகி இருந்தார் என்றும், நம்முடைய மனப்பான்மை மட்டுமே மாற வேண்டும் என்றும் அர்த்தமல்ல.

நம்முடைய பாவம் கையாளப்பட வேண்டும். மறுபிறப்பு அடையாத மனிதகுலம் தேவனுக்குப் பகைவனாக இருக்கிறது. உலகத்தோடு சிநேகம் கொள்வது தேவனுக்குப் பகை ஆக்குகிறது என்பது உங்களுக்குத் தெரியாதா? மீண்டும் சொல்கிறேன்: நீங்கள் உலகத்திற்கு நண்பனாக இருக்க விரும்பினால், உங்களை நீங்களே தேவனுக்குப் பகைவனாக மாற்றிக்கொள்கிறீர்கள் (யாக்கோபு 4:4 NLT). ஆண்டவராகிய இறைவன் ஏற்கனவே நம்முடன் ஒப்புரவாகிவிட்டார் என்று நம்புவது, அவருடைய கோபத்தை (நியாயத்தீர்ப்பை) புறக்கணிப்பதாகும்; இது சிலுவையின் உண்மையான நோக்கத்தையே தவறவிடுவதாகும். பாவமன்னிப்பும் (Atonement) தேவனுடைய கோபமும் (Wrath) ஒன்றோடொன்று தொடர்புடையவை. சிலுவை நம்மை தேவனுடைய கோபத்திலிருந்து விடுவிக்கிறது, அதன் மூலம் நாம் அவருடன் ஒப்புரவாக்கப்படுகிறோம்.

கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் மூலமாகவே ஒப்புரவாக்குதல் இறைவனுடன் மீண்டும் இணையும் நிலை) ஏற்படுகிறது. இதன்பொருள், இறைவனிடமிருந்து

Lw -இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு
27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b | 5

நாம் அந்நியப்பட்டிருந்த நிலை மாறி, இப்போது நாம் இரட்சிப்பைப் பெற முடியும் என்பதாகும். இறைவனுடன் உங்களுக்கு அமைதி இருக்கிறதா? நீங்கள் விசுவாசியாக இருந்தால், உங்கள் பாவத்திற்காக இறைவன் உங்கள் மீது இனி கோபமாக இருப்பதில்லை. அவருடைய கோபம் இப்போது இல்லை. நீங்கள் பாவம் செய்வதன் மூலம் அவரை அதிருப்தி அடையச் செய்யக்கூடும், ஆனால் அவருடைய கோபம் உங்கள் மீது இல்லை; அது அவருடைய குமாரன் மீது சுமத்தப்பட்டது. எவ்வளவு அற்புதமான பரிசு! எவ்வளவு வியக்கத்தக்க அன்பு! இத்தகைய அன்பை நீங்கள் எங்கே காண முடியும்? தத்துவத்திலா? மனிதர்களிடத்திலா? பிற மதங்களிலா? எங்கும் இல்லை, இறைவனிடம் (அதோனாய் – ADONAI) மட்டுமே காண முடியும். பாவப் பிரச்சினை ஏற்கனவே தீர்க்கப்பட்டுவிட்டது (ரோமர் 5:1; எபேசியர் 2:15-18; கொலோசெயர் 1:19-22).

இரண்டாவதாக, ஒரு மிகப்பெரிய நிலநடுக்கம் ஏற்பட்டது. பூமி அதிர்ந்தது, பாறைகள் பிளந்தன (மத்தேயு 27:51b). திருச்சபையின் ஆரம்பகால பிதாக்களில் ஒருவரான ஜெரோம், ஹெடிபியாவிற்கு எழுதிய கடிதத்தில், தேவாலயத்தின் பிரம்மாண்டமான குறுக்குக் கட்டை உடைந்து, சிதறி விழுந்ததாகக் குறிப்பிடுகிறார். அவர் இதை தேவாலயத் திரையின் கிழிதலோடு தொடர்புபடுத்துகிறார். இந்தக் குறுக்குக் கட்டை ஒரு நுழைவாயிலின் பகுதியாகும்; நிலநடுக்கத்தின் காரணமாக இது உடைந்திருக்கலாம்.1624 இது குறைந்தது முப்பது அடி நீளமும், சுமார் முப்பது டன் எடையும் கொண்ட ஒரு பிரம்மாண்டமான கல்லாகும்! மத்தேயு 28:2-ல் மீண்டும் நிகழப்போகும் இந்த நிலநடுக்கம், உலகின் நிகழ்வுகளில் இறைவனின் வல்லமைமிக்க தலையீட்டைக் குறிக்கும் ஒரு நன்கு அறியப்பட்ட அடையாளமாகும் (நியாயாதிபதிகள் 5:4-5; சங்கீதம் 114:4-7). குறிப்பாக, இது இறைவனின் நியாயத்தீர்ப்பைக் குறிக்கிறது (எரேமியா 10:10; யோவேல் 3:16; நாகூம் 1:5-6). மேலும், இது தொடர்ந்து நிகழும் கல்லறைகளின் திறப்பிற்கு ஒரு பின்னணியை அமைத்துக் கொடுக்கிறது.1625

மூன்றாவதாக, உடல் ரீதியான உயிர் மீட்சி நிகழ்ந்தது. பழைய ஏற்பாட்டு (TaNaKh) காலத்தைச் சேர்ந்த, சமீபத்தில் மரணமடைந்த பல நீதிமான்களின் உடல்கள் மீண்டும் உயிர் பெற்று எழுந்தன. மெசியாவின்

Lw -இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு
27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b | 6

உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, அவர்கள் கல்லறைகளிலிருந்து வெளியே வந்து, பரிசுத்த நகரத்திற்குள் சென்று, தங்களுக்குத் தெரிந்த பலருக்குத் தங்களைக் காட்டிக்கொண்டனர்; இது ஒரு சாட்சியமாக அமைந்தது (மத்தேயு 27:52-53). நிச்சயமாக, இது யூத விசுவாசிகளின் இறுதி உயிர்த்தெழுதல் (அதாவது, காலத்தின் முடிவில் நடக்கவிருக்கும் உயிர்த்தெழுதல்) அல்ல (வெளிப்படுத்தல் Fd – தனாக்கின் நீதிமான்களின் உயிர்த்தெழுதல் பற்றிய எனது விளக்கவுரையைக் காண்க.). ஏனெனில், நாம் இன்னும் மெசியாவின் வருகைக்காகக் காத்திருக்கிறோம். மாறாக, இவை தற்காலிகமான உயிர்த்தெழுதல்களே (ஏனெனில், அவர்கள் பிற்காலத்தில் மீண்டும் மரணமடைந்தனர்). யூத வரலாற்றில் அசாதாரணமான சூழல்களில் நிகழ்ந்த பிற சில உயிர்த்தெழுதல்களைப் போலவே இதுவும் இருந்தது. எலியா தீர்க்கதரிசி சூனேம் ஊர் பெண்ணின் மகனை மரணத்திலிருந்து உயிர்ப்பித்தார் (2 இராஜாக்கள் 4:8-37); அப்போஸ்தலனாகிய பவுல், ஜன்னல் ஓரத்தில் அமர்ந்திருந்தபோது தூக்கக் கலக்கத்தில் மூன்று அடுக்கு மாடியிலிருந்து கீழே விழுந்து உயிரிழந்த யூதிக்கஸ் என்பவனை உயிர்ப்பித்தார் (அப்போஸ்தலர் 20:7-12); மேலும், இயேசு தமது நண்பரான லாசருவை மரணத்திலிருந்து உயிர்ப்பித்தார் (யோவான் 11:38-44).

தனாக்கின் – எபிரேய வேதாகமம் காலத்தைச் சேர்ந்த நீதிமான்கள், கர்த்தரின் உயிர்த்தெழுதலுக்கு முன்பாக எருசலேமில் தோன்றவில்லை; ஏனெனில், நித்திரையடைந்தவர்களில் அவரே முதற்பலனாக இருக்க வேண்டும் என்று தேவனால் நியமிக்கப்பட்டிருந்தார் (1 கொரிந்தியர் 15:20). மெசியாவானவர் தமது உயிர்த்தெழுதலுக்குப் பிறகு, ஏற்கனவே தம்மீது விசுவாசம் கொண்டிருந்தவர்களிடம் மட்டுமே தோன்றியது போல, ஆபிரகாமைப் போலவே இறைவனிடம் (ADONAI) விசுவாசம் கொண்டிருந்த பலரும் (ஆதியாகமம் 15:6), விசுவாசிகளுக்கு மட்டுமே காட்சியளித்திருக்கக்கூடும். இது கிறிஸ்துவின் உயிர்த்தெழுதலுக்கும், தங்களை இரட்சிப்பவர் மீது நம்பிக்கை வைக்கும் அனைவரையும் தேவன் உயிர்த்தெழுப்புவார் என்ற வாக்குத்தத்தத்திற்கும் சான்றாக அமைந்தது.

Lw -இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு
27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b | 7

யூத ரபிக்கள் எவரும் தேவாலயத்தின் திரை கிழிந்ததைப் பற்றி எங்கும் குறிப்பிடவில்லை. இருப்பினும், இயேசு சிலுவையில் அறையப்பட்டபோது, தேவாலயத்தில் நிகழ்ந்த சில விசித்திரமான சம்பவங்களை அவர்கள் ஒப்புக்கொள்கிறார்கள். தேவாலயம் அழிக்கப்படுவதற்கு நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பே இவை நிகழ்ந்ததாக அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர்.

நான்காவதாக, தேவாலயத்தின் பிரம்மாண்டமான கதவுகள் திடீரென, எந்தக் காரணமும் இன்றி, தாமாகவே திறந்துகொண்டன. ஜோசபஸும் (Josephus) தல்மூதும் (Talmud – எபிரேய வேதாகமத்தின் மீதான யூத விளக்கவுரை), எப்போதும் இருபது பேர் சேர்ந்து திறக்க வேண்டிய அளவுக்கு மிகவும் கனமான தேவாலயக் கதவுகள், திடீரென எவ்விதக் காரணமுமின்றி தாமாகவே திறந்துகொண்டதாகக் குறிப்பிடுகின்றன. அக்காலத்தின் முன்னணி சதுசேயர்களில் ஒருவரான ரபி யோகனான் பென் ஜக்காய் (Rabbi Yochanan ben Zakki), இந்தக் கதவுகள் திறப்பதைக் கண்டபோது இவ்வாறு கூறினார்: “ஓ தேவாலயமே, ஓ தேவாலயமே நீ ஒன்றும் சொல்ல வேண்டியதில்லை; நீ அழிக்கப்படப்போகிறாய் என்பது எனக்குத் தெரியும்” (டிராக்டேட் யோமா 39b). 1629இந்த நிகழ்வுகளில் மிகவும் குறிப்பிடத்தக்க ஒன்று, தேவாலயக் கதவுகள் மர்மமான முறையில் திறந்துகொண்டதுதான். கி.பி. 70-ல் தேவாலயம் அழிக்கப்படப்போவதை உணர்த்தும் அறிகுறியாகவே தல்மூத் அறிஞர்கள் இதைக் கருதினர். லெபனான் தேவதாரு மரங்களால் செய்யப்பட்ட அந்தக் கதவுகள், ரோமானியர்களின் அழிவுகரமான நெருப்பை உள்ளே அனுமதிப்பதற்காகவே தாமாகவே திறந்துகொண்டது போல இருந்தது.

ஐந்தாவதாக, ‘யோம் கிப்பூர்’ (Yom Kippur – பாவமன்னிப்பு நாள்) சடங்குகளில் சில விளக்க முடியாத மாற்றங்கள் நிகழ்ந்தன. ‘அசாசெல்’ (Azazel) தொடர்பான மரபுக்கதவிலும் ஒரு சுவாரஸ்யமான மாற்றம் காணப்பட்டது. ‘அசாசெல்’ என்பது யூத மரபில் ‘பலி ஆடு’ (scapegoat) என்பதைக் குறிக்கும் சொல்லாகும் (யாத்திராகமம் செல் -குறித்த எனது விளக்கவுரையில் ‘பாவமன்னிப்பு நாள்’ பகுதியைப் பார்க்கவும்). யோமு கிப்பூர் (Yom Kippur) பண்டிகையின் போது, இரண்டு வெள்ளாடுகளைக் கொண்டு செய்யப்படும் சடங்கில் (லேவியராகமம் 16) சில மாற்றங்கள் ஏற்பட்டதாக ரபிக்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். வழக்கமாகச் சீட்டு

Lw -இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு
27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b | 8

போடும்போது சரியான முடிவு கிடைத்து வந்த நிலையில், கிறிஸ்துவின் மரணத்தின் போது இதில் மாற்றம் ஏற்பட்டது. 1627அதேபோல், பலிபீடத்திற்கு வெளியே அனுப்பப்படும் வெள்ளாட்டின் மீது கட்டப்படும் சிவப்பு நிற நாடா, யோமு கிப்பூர் நாளில் வழக்கமாக வெண்ணிறமாக மாறும்; ஆனால், ஒரு கட்டத்தில் அது அவ்வாறு மாறுவதை நிறுத்திவிட்டது. அக்கால யூத எழுத்துகளின்படி, யூதர்கள் அந்த வெள்ளாட்டின் மீது ஒரு சிவப்பு நாடாவைக் கட்டும் வழக்கத்தைக் கொண்டிருந்தனர். அந்த வெள்ளாடு வனாந்தரத்திற்கு அனுப்பப்படும்போது, அந்த நாடா வெண்ணிறமாக மாறும் (ஏசாயா 1:18). இது, அந்த ஆண்டிற்கான இஸ்ரயேலரின் பாவங்களை தேவன் மன்னித்துவிட்டார் என்பதைக் குறிப்பதாக அவர்கள் நம்பினர். யூத மரபுக்கதைகளின்படி, தேவாலயம் அழிக்கப்படுவதற்கு நாற்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்பிருந்தே, அந்தச் சிவப்பு நாடா வெண்ணிறமாக மாறுவதை நிறுத்திவிட்டது.1628

ஆறாவதாக, பரிசுத்த ஸ்தலத்தில் இருந்த பொன் விளக்குத்தண்டின் ஏழு விளக்குகளில், நடுவில் இருந்த விளக்கில் திடீரென ஒரு மர்மமான மாற்றம் ஏற்பட்டது (இது குறித்த எனது விளக்கவுரையை யாத்திராகமம் Fn – ‘தேவாலயத்தில் உள்ள விளக்குத்தண்டு: உலகின் ஒளியாகிய கிறிஸ்து’ என்ற பகுதியில் காண்க). ஜோசபஸ் (Josephus) இதைப் பற்றி நமக்குக் குறிப்பிட்டுள்ளார்.1629

கிறிஸ்துவின் மரணம் எவ்வளவு தனித்துவமானது என்பதை, அங்கிருந்த ரோம நூற்றுவர் (centurion) மற்றும் அவருடன் இருந்த போர்வீரர்களும் உணர்ந்துகொண்டனர் என்பதை நற்செய்தி நூலாசிரியர்கள் சுட்டிக்காட்டத் தவறவில்லை. இயேசுவுக்கு முன்னால் நின்றிருந்த அந்த நூற்றுவரும், அவருடன் இயேசுவைக் காவல் காத்துக்கொண்டிருந்தவர்களும், இயேசுவின் மரணத்தையும், நிலநடுக்கத்தையும், அங்கு நிகழ்ந்த பிற சம்பவங்களையும் கண்டு மிகுந்த அச்சமடைந்தனர். அவர்கள் சிலுவைக்கு அருகில் வந்து, இயேசுவையும், இருள் சூழ்ந்த வானத்தையும், பாறையில் ஏற்பட்ட பிளவையும் உற்று நோக்கினர். அந்த நூற்றுவர் தன் தலையைக் குனிந்து, மற்றவர்களிடம், “நிச்சயமாக இவர் ஒரு நீதியுள்ள மனிதர்; தேவனுடைய

Lw -இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு
27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b | 9

குமாரன்” என்று கூறினார் (மத்தேயு 27:54; மாற்கு 15:39; லூக்கா 23:47). மாற்குவைப் பொறுத்தவரை, இயேசு யார் என்பதை வெளிப்படுத்தும் நிகழ்வுகளின் உச்சகட்டமே இதுவாகும். புற இனத்தைச் சேர்ந்த ஒரு ரோம அதிகாரி இத்தகைய அறிக்கையை வெளியிட்டது, மாற்குவின் வாசகர்களாக இருந்த மற்ற ரோமர்களுக்கு மிக முக்கியமான செய்தியாக அமைந்தது. அந்த நூற்றுவர் தலைவன் கலக்கமடைந்தான்; இயேசுவின் நண்பர்களையும் குடும்பத்தினரையும் நோக்கினான் – ஒருவேளை அவர்களிடம் ஏதேனும் கேட்க எண்ணியிருக்கலாம் – ஆனால், அவர்கள் மெசியாவின் தாயாரை ‘தோட்ட வாயிலுக்கு’ (Garden Gate) அருகிலுள்ள சந்திப்பைப் நோக்கி அழைத்துச் சென்றதைக் கண்டான். அவர்கள் அனைவரும் அழுதுகொண்டிருந்தனர்.

இந்தக் காட்சியைக் காணக் கூடியிருந்த மக்கள், நடந்தவற்றைக் கண்டபோது, தங்கள் மார்பில் அடித்துக்கொண்டு அங்கிருந்து சென்றனர். ஆனால், இயேசுவை அறிந்திருந்த அனைவரும்—கலிலேயாவிலிருந்து அவருடன் வந்து, அவருக்குத் தேவையான உதவிகளைச் செய்த பெண்களும் (லூக்கா 8:1-3) உட்பட—தொலைவில் நின்று இவற்றைக் கவனித்துக்கொண்டிருந்தனர். அவர்களுள் மகதலேனா மரியாள், யாக்கோபு மற்றும் யோசேப்பின் தாயான மரியாள், மற்றும் செபெதேயுவின் குமாரர்களின் தாயான சலோமே ஆகியோர் இருந்தனர் (மத்தேயு 27:55-56; மாற்கு 15:40-41; லூக்கா 23:48-49). சிலுவையில் அறையப்பட்ட இடத்திற்கு மிக அருகில் பெண்கள் செல்வது கடினமாக இருந்திருக்கும்; இருப்பினும், அப்போஸ்தலர்கள் அனைவரும் ஓடிப்போயிருந்த வேளையில், கலிலேயாவிலிருந்து வந்த இந்த யூதப் பெண்கள் உண்மையுள்ள தங்களால் இயன்றவரை மிக அருகிலேயே நின்றிருந்தனர் என்பது தெளிவாகிறது.

அப்போது நிகழ்ந்த அந்த ஆறு அடையாளங்களின் மூலம், சிலுவை மட்டுமே நித்திய ஜீவனுக்கான ஒரே நம்பிக்கை(காண்க: Ms – விசுவாசியின் நித்திய பாதுகாப்பு). என்பதை பிதாவானவர் உணர்த்தினார். கிறிஸ்துவின் பாவநிவர்த்தி மரணத்தின் மூலம் ஒருவருடைய பாவங்கள் நீக்கப்படும்போது, அந்த விசுவாசிக்கு எதிராக இருந்த தேவனுடைய கோபம் தணிகிறது; மேலும், அந்த விசுவாசி, தனக்காகக் கர்த்தர்

Lw -இயேசுவின் மரணத்தோடு நிகழ்ந்த அடையாளங்கள் மத்தேயு
27:51-56; மாற்கு 15:38-41; லூக்கா 23:45b | 10

ஏற்றுக்கொண்ட மரணத்திலிருந்தும் தண்டனையிலிருந்தும் விடுவிக்கப்படுகிறான். குமாரனிடம் விசுவாசம் கொண்டவர்களுக்கு, தேவனிடம் செல்வதற்கான வழி முழுமையாகத் திறக்கப்படுகிறது; அவர்கள் அவருடைய நித்தியமான, அழியாத ராஜ்யத்தில், நித்தியமான மற்றும் அழியாத சரீரங்களுடன் வாழ்வார்கள் என்பது உறுதி செய்யப்படுகிறது.1630

எபேசியர் நிருபத்தில் ரப்பி சாவுல் (பவுல்) செய்த இரண்டாவது ஜெபத்தைத் தொடர்ந்து, இந்த ஆசீர்வாதம் வருகிறது: “நம்மில் கிரியை செய்கிற வல்லமையின்படியே, நாம் வேண்டிக்கொள்ளுகிறதற்கும் நினைக்கிறதற்கும் மிகவும் அதிகமாய் கிரியை செய்ய வல்லமையுள்ள அவருக்கு, சபையிலும் கிறிஸ்து இயேசுவிலும், தலைமுறை தலைமுறையாக, சதாகாலங்களிலும் மகிமை உண்டாவதாக! ஆமென்” (எபேசியர் 3:20-21). இயேசு உங்களுக்குப் பரலோகப் பிதாவினிடத்தில் தடையற்ற அணுகுதலை வழங்கியிருக்கிறார் என்பதை நினைவில் கொள்ளுங்கள்; உங்கள் வாழ்நாள் முழுவதும், ஒரு நாளில் இருபத்தி நான்கு மணி நேரமும் நீங்கள் அவரிடம் தனிப்பட்ட முறையில் உரையாட முடியும்!

இதன் நிமித்தமே, பரலோகத்திலும் பூமியிலும் உள்ள முழு குடும்பமும் எவரிடமிருந்து தங்கள் பெயரைப் பெறுகிறதோ, அந்த ‘அப்பா பிதாவே’ (Abba Father), உம்மிடம் நான் வருகிறேன். உம்முடைய மகிமைமிக்க ஐசுவரியத்திலிருந்து, உம்முடைய பரிசுத்த ஆவியின் (Ruach ha-Kodesh) மூலமாக என் உள்ளத்தில் எனக்கு வல்லமையைத் தந்து, என்னைப் பெலப்படுத்த வேண்டுமென்று வேண்டிக்கொள்கிறேன்; அதன் மூலம் விசுவாசத்தினால் மெசியா நம்பிக்கையின் வழியாக என் இதயத்தில் வாழ முடியும்.மேலும், சகல விசுவாசிகளோடும் இணைந்து, கிறிஸ்துவின் அன்பு எவ்வளவு அகலமும், நீளமும், உயரமும், ஆழமும் உடையது என்பதை உணர்ந்துகொள்ளவும், அறிவுக்கெட்டாத அந்த அன்பை அறிந்துகொள்ளவும் எனக்கு வல்லமை கிடைக்க வேண்டுகிறேன். உம்முடைய முழுமையான நிறைவினால் நான் முழுமையாக நிரப்பப்படட்டும். ஆமென்.1631